

Fremsat den 17. marts 2021 af Leif Lahn Jensen (S), Karsten Lauritzen (V), Peter Skaarup (DF), Karsten Hønge (SF), Andreas Steenberg (RV), Peder Hvelplund (EL), Mai Mercado (KF), Peter Seier Christensen (NB), Ole Birk Olesen (LA), Torsten Gejl (ALT), Aaja Chemnitz Larsen (IA) og Susanne Zimmer (UFG)

Forslag til folketingsbeslutning

om hurtig og rigtig hjælp til familier ved spædbarnsdød (borgerforslag)

Det foreslås, at sundhedsplejersker tilbydes en efteruddannelse, der sætter dem i stand til at yde relevant støtte og praktisk hjælp til forældre, som mister deres barn ved uventet død. Da sundhedsplejerskerne i forvejen kender familien fra de tidligere besøg i hjemmet, kender de til familiens ressourcer og kan derfor hurtigt vurdere, hvilken hjælp/støtte den specifikke familie har brug for.

Sundhedsplejerskerne er den offentlige kontaktperson, som familien kender og er tryk ved at have i eget hjem. Det er derfor mest oplagt, at de varetager støtten mellem familien og de forskellige offentlige instanser, man skal kontakte i forbindelse med ens barns død. Sundhedsplejersken kender forældrene i forvejen, ligesom de kendte til det barn, der ikke længere er. Sundhedsplejerskerne kender til det at arbejde i andres hjem og skabe en intimitet og en trykthed med familier i uvante situationer, de kan derfor også varetage denne funktion ved et ældre barns dødsfald. Sundhedsplejerskerne bør have mulighed for at være mere aktive, når et barn dør – og det kræver styrkede kompetencer.

Forslag til konkret hjælp/opstart af forløb:

- Sundhedsplejersken skal hurtigst muligt opsøge forældrene efter dødsfaldet, hvor hun/han »bare« skal vurdere

situationen og præsentere hendes/hans nye rolle og de muligheder, der findes.

Derefter skal der være ro til at forberede og afholde begravelsen.

Efter begravelsen skal sundhedsplejersken hjælpe med at:

- Klarlægge, om der er andre børn i familien, som har brug for en børnepsykolog.
- Vurdere, om der er behov for en familierapeut.
- Etablere kontakt til krisepsykologer i familiens nærområder.
- Skabe kontakt til relevante landsforeninger.
- Udarbejde ansøgning om begravelsesbidrag.
- Sikre kontakt til familiens læge.
- Hjælpe med at søge sorgorlov.
- Undersøge eventuel forsikringsdækning.

Herefter skal sundhedsplejersken komme på opfølgende besøg for at sikre, at familien har fået den støtte, de har brug for, og for at afdække, om familien har nogle behov, de mangler hjælp til.

Bemærkninger til forslaget

Når man mister et barn, er man helt på bar bund i forhold til, hvilken hjælp man kan få, og hvor man går hen. Der er mange forskellige samtaler med mange forskellige offentlige tilbud, men at bevare et overblik over samtaler og tilbud er vanskeligt.

Det er ikke alle sørgende, der har et godt netværk eller en familie, som kan hjælpe, og det burde ikke være deres opgave, især fordi de selv er i sorg. For dem, der mister et barn, er det helt afgørende, at der kommer hjælp udefra – en hjælp fra en kyndig sundhedsplejerske, som kender systemet, forstår familiens sorg og praktiske problemer, og som aktivt sikrer, at den nødvendige støtte etableres.

Fra i år er der indført 6 måneders sorgorlov til forældre, der har mistet et barn. Det er godt og nødvendigt, men det er helt forfejlet at tro og urimeligt at forvente, at den sørgende familie selv er i stand til at søge den nødvendige hjælp. Mennesker, der mister sit barn, er i dyb sorg og har ikke overskud til selv at håndtere de mange praktiske forhold og opgaver, som skal løses, for at få den nødvendige hjælp. Der skal mere end orlov til – der er behov for konkret og hurtig hjælp til familien fra en specialuddannet sundhedsplejerske.

Skriftlig fremsættelse

Leif Lahn Jensen (S), Karsten Lauritzen (V), Peter Skaarup (DF), Karsten Hønge (SF), Andreas Steenberg (RV), Peder Hvelplund (EL), Mai Mercado (KF), Peter Seier Christensen (NB), Ole Birk Olesen (LA), Torsten Gejl (ALT), Aaja Chemnitz Larsen (IA) og Susanne Zimmer (UFG):

Hermed tillader vi os for Folketinget at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om hurtig og rigtig hjælp til familier ved spædbarnsdød.

(Beslutningsforslag nr. B 283)

Der er tale om et borgerforslag, som inden for den fastsatte frist har opnået det antal støttetilkendegivelser fra borgere, som kræves for at få forslaget fremsat og behandlet som beslutningsforslag i Folketinget. Der henvises til folketingsbeslutning af 2. juni 2016 om mulighed for at få borgerdrevne beslutningsforslag behandlet i Folketinget, lov om etablering af en ordning for borgerforslag med henblik på

behandling i Folketinget og bekendtgørelse om en ordning for borgerforslag med henblik på behandling i Folketinget.

Borgerforslaget er oprindeligt indgivet af Louise Holm Jacobsen, København, som hovedstiller med Jens Henrik Jacobsen, Svendborg, Daniel Hugo Sørensen, Stevns, Lone Holm, Svendborg, Mie Nørfelt Hjarbæk, Tårnby, og Ida Sejr Petersen, København, som medstillere.

Fremsættelsen er alene udtryk for, at forslagsstillerne på vegne af de partier, som støtter borgerforslagsordningen, påtager sig at opfylde en nødvendig betingelse for, at borgerforslaget kan blive behandlet i Folketinget i overensstemmelse med intentionerne bag ordningen.